

כניסת השבת – 17.28
יציאת השבת – 18.39
רבנו תם (72 דקות זמניות) 19.04
(אופק חדרה)

מתוק מדבש

יום שישי בשעה 16.00
ישודר אי"ה בליני ביקול הלשון
שיעור בפרשת השבוע
(להאנה 03-6171111
לחוצים כוכבית ובחורים)

ביום שבת קודש
15.30 שיעור פרשת שבוע
16.30 מנחה
ביהכ"נ 'בית יוסף' א.ת.ג, אולגה

שנה שביעית – גיליון 257
פרשת נח תשפ"א

לקט חידושי תורה מתוך שיעור פרשת השבוע שנאמרו ע"י
הרב ברוך בוקרה שליט"א
פגית הכנסת 'פגית יוסף' מצאת אולגה
ניתן לשמוע את שיעורי הרב ב'יקול הלשון' בטלפון 073-2951228

התשובה הפשוטה: ה' לא אמר לנח להמתין לציווי לצאת ולכן נח היה מחויב לעשות השתדלות.
תשובה נוספת (קיבלתי מהרב בנציון סנה שליט"א) נח כל כך השתוקק להודות לה' על הצלת בניו ובתו ובעלי החיים שאיתו עד כדי שהוכרח שהשתדל בעניין. **מתוק מדבש!**

ובציון 'הפרדה' מ'למא דפגיתומא
מנהל סניף בנק נכנס לסניף ונהג לראות שהתור
לפקיד מחולף לפניו - תור להפיק ותור לפניו. הוא
פונה לסדרן בכעס 'איך אתה עושה דבר כזה? זה
הדבר נעים... צונה לו הסדרן 'אני פשוט הודעת מ'י
שצויה להפקיד 'צמאד כאן ומ'י שצויה להפקיד 'צמאד
כאן ופתאום ראיתי שכל הפקידים צמאד מתור להפקידה
וכף הנשים מתור להפיקה...'

את קשתי נתתי בענן והייתה לאות ברית ביני ובין הארץ (ט', יב')
מובא במדרש (בראשית רבה לה', ב') מעשה באלהיה הנביא
זכור לטוב ורבי יהושע בן לוי שהיו יושבים ולומדים יחד.
הגיעו לשמועה אחת משמועותיו של רבי שמעון בר יוחאי
זיע"א ונתקשו בה. הלכו למערה שבה קבור רשב"י, נכנס
אלהיה הנביא אמר לו רשב"י 'מי נמצא אתך?' אמר לו 'גדול
הדור - רבי יהושע בן לוי' אמר לו 'תשאל אותו אם נראתה
הקשת בימיו?' אמר לו 'כן' אמר לו רשב"י 'אם נראתה
הקשת בימיו אין הוא ראוי לראות אותי'.
ויש לשאול: מדוע אין הוא ראוי לראות את רשב"י אם
נראתה הקשת בימיו?

מבאר בספר 'פאר יעקב' (הרב יעקב אהרן פישר זצ"ל): הקדמה:
מובא בגמרא (ברכות נט', א') אמר רבי יהושע בן לוי 'הרואה
את הקשת בענן צריך ליפול על פניו שנאמר (יחזקאל א', כח)
'כמראה הקשת אשר יהיה בענן... ואראה ואפול על פני'.
וכששמעו זאת חכמי ארץ ישראל גינו את רבי יהושע בן
לוי משום שנראה כמי שמתחווה לעבודה זרה.
לפי זה יתכן לומר שהואיל ורבי יהושע בן לוי הוא זה
שאמר שצריך ליפול על פניו כשרואה את הקשת, לכן שאל
אותו רשב"י אם נראתה הקשת בימיו. וכיוון שענה לו
שהיא נראתה אזי מן הסתם הוא קיים את שיטתו ונפל על
פניו וזה הרי נראה (לשיטת חכמים) כמשתחווה לעבודה זרה
לכן לא הסכים רשב"י להיראות אליו. **מתוק מדבש!**

ויאמר ארור נענן עבד עבדים יהיה לאחיו (ט', כה')
ויש לשאול: אם חם עשה את המעשה מדוע נתקלל דווקא
נענן ולא חם עצמו? וראיתי בזה כמה תירוצים:
תירוץ א': אומר האלשיך הקדוש: חם הוליד את מצרים
וממנו יצאה בתיה בת פרעה ובזכותה ניצול הוא מהקללה.
תירוץ ב': אומר הרב גלינסקי זצ"ל: כשיצאו נח ובניו
מהתיבה נאמר 'ויברך אלקים את נח ואת בניו' ולכן על

את הא-לוקים התהלך נח (ו', ט')

השם 'א-לוקים' מורה על מידת הדין ושם ה' על מידת
הרחמים. על נח נאמר 'ונח מצא חן בעיני ה'...' שזכה
למידת הרחמים וניצל מן המבול. ומדוע? כיוון ש'את הא-
לוקים התהלך נח' שהתהלך בתמימות עם 'א-לוקים'.
ובעניין זה שלח לי הרב בן ציון סנה חידוש נחמד: מובא
בחו"ל (שבת נה') כי חותמו של הקב"ה אמת...
מדוע נאמר דווקא 'חותם'? התשובה: כאשר מסתכלים על
חותמת הכתב נראה לא מובן. אבל לאחר שחותמים רואים
את הכתב ברור וקריא.
כך גם בחיים, לפעמים אנו רואים דברים שלא מובנים ולא
ברורים, אבל בסוף רואים כי הכל נעשה בהשגחה פרטית
ברורה ומופלאה. וזה שנאמר 'הכל הולך אחר החיתום' כי
בסוף הכל ברור ומובן. **מתוק מדבש!**

צהר תעשה לתיבה (ו', טז')

כיצד צריך לנהוג אדם שהוזמן לעלות כשליח ציבור?
נפסק להלכה (או"ח נג', טז) 'אם אינו ש"צ קבוע צריך לסרב
מעט, כשיאמרו לו פעם שניה מכין עצמו כמי שרוצה
לעמוד ובפעם השלישית יעמוד'
רמז לדבר אומר ה'תפוחי חיים' (שמעתי בעבר מהרב שלמה
לוונשטיין שליט"א) 'צהר תעשה לתיבה' 'צהר' ר"ת צניעות
**היסוס רצון ואילו הפעולות שתעשה כאשר אתה נקרא
לעלות לתיבה כשליח ציבור. מתוק מדבש!**

וישלח את העורב ויצא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ (ח', ז')

מובא בבראשית רבה (לג', ה') שנח לא רצה לקבל את העורב
לתיבה בשל מידת האכזריות שבו, אמר לו הקב"ה 'קבל
אותו שעתיד העולם להצטרך לו' אמר לו 'אימתי?' אמר
לו 'עד יבשת המים מעל הארץ' עתיד צדיק אחד לעמוד
ולייבש את העולם ואני מצריכו לו (העורבים הביאו אוכל
לאליהו משולחנו של אחאב) ודרשו על כך 'יבשת' אותיות
'תשבי' דהיינו עד שגיע אליהו התשבי.
ויש לשאול: אם העורב הוא בעל אכזריות אז איך העורבים
כלכלו את אליהו?
ואפשר לומר שאדרבה, זה היה נס להראות שהקב"ה יכול
לשנות את טבע בריותיו לצורך עבדיו הנביאים.
תירוץ נוסף שמעתי מר' דניאל קרילוב הי"ו: אליהו נשבע
שלא ירד גשם ואכן היה רעב בארץ ממושך. ולכן 'התנדב'
דווקא העורב להאכיל את אליהו הנביא ובלבד שהרעב
ימשיך וזו היא אכזריותו. **מתוק מדבש!**

ויברך א-לוקים אל נח לאמר: צא מן התיבה... (ח', טו-טז')
ויש לשאול: אם נח לא יצא עד שה' אמר לו אז למה היה
צריך נח לשלוח את העורב ואת היונה?

חם בן נח, שהקב"ה בירך אותו, לא יכולה לחול קללה. לפי זה מובן מדוע הוצאות שבת קודש לא נכללים במסגרת מזונותיו של האדם שנקצבו לו מראש השנה ועד ראש השנה? וכך מסביר ה'שיח יצחק': מזונותיו של אדם קצובים לו כתוצאה מהקללה של 'בזיעת אפיק תאכל לחם' אבל ליום השבת ניתנה ברכה מיוחדת מהקב"ה שנאמר 'ויברך אלקים את יום השביעי' ובמקום שהקב"ה מברך לא יכולה לחול קללה, לכן יצאו הוצאות שבת מקללת 'בזיעת אפיק תאכל לחם'. **מתוך מאמר**

ובענין יום שבת: מובא בשם האר"י הקדוש כי בהדלקת נרות שבת יש תיקון לחטא עץ הדעת. מדוע?
תשובה א': מובא במדרש תנחומא: היא (האישה) כיבתה נרו של עולם לפיכך תשמור הדלקת הנר.

תשובה ב' (שמעתי מהרב בנציון סנה שליט"א): מובא בגמרא (שבת כג, ב') הרגיל בנר יזכה לבנים תלמידי חכמים. ושואלים מה הקשר? ועוד: מדוע נאמר 'הרגיל בנר'? ויש לומר: שעת הדלקת הנר היא זמן מופלא, רגע לפני ההדלקה כל הבית בלחץ בין בקיע ובין בחורף... והנה מגיעה שעת ההדלקה ולאחריה האישה מכריזה 'שבת שלום ומבורך' ונוחתת שלווה ורגיעה על הבית...

לכן אומרת הגמרא שמי שרגיל כל השבוע להיות באותה רגיעה בביתו כמו בשעת הדלקת הנר, יזכה לבנים תלמידי חכמים. כי הם יראו את ההנהגה וידבקו באביהם ובתורתו. ולכן שעת ההדלקה היא תיקון לחטא עץ הדעת, כי חוה חטאה כתוצאה מ'בלבול הדעת' של הנחש וכעת היא נכנסת ב'ישוב הדעת' לשבת וזהו התיקון.

ובענין זה אומר רבנו ה'בן איש חי' זיע"א: למה מדליקים שתי נרות? **התשובה:** לגבר יש רמ"ח אברים ולאשה יש רנ"ב וביחד הם 500 איברים. ולכן מדליקים נר ועוד נר שעולים יחד בגימטריה 500 ובכך מצהירים האיש והאשה שכל האברים משועבדים לקב"ה וזה התיקון לחטא עץ הדעת שבו היה חסר השעבוד לקב"ה. **מתוך מאמר**

ויוד ה' לראות את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם (א, ה) רש"י: לא הוצרך לכך אלא בא ללמד לדיינים שלא ירשיעו הנידון עד שיראו ויבינו...

מובא בגמרא (שבת קכז, ב') 'הדן את חברו לכף זכות דנין אותו לזכות'

מדוע נאמר 'הדן את חברו לכף זכות?' ושמעתי הסבר נחמד: 'כף' היא הכלי שאתו מכניסים את הנעל לרגל, בלי הכף זה קשה להכניס ועם הכף יותר קל. וכמו כן כאשר שמעת על חברך משהו, אז גם אם קשה לך למצוא עליו סגוריה תתאמץ ותהיה יצירתי וזו היא הכף זכות'.

ע"פ זה מבואר הפסוק (תהילים לט, ט') 'מכל פשעי הצילני חרפת נבל אל תשימני' בזה שאני לא אחרף את הנבל אלא אלמד עליו זכות אזכה ש'מכל פשעי הצילני' שגם בשמים ילמדו עלי זכות וימחלו על פשעי. **מתוך מאמר**

רציון וסיפור - צנת ה' היא תקומ...

בעצם היום הזה בא נח ושם וחס ויפת בני נח ואשת נח ושלושת נשי בניו איתם אל התיבה (ז', יג')

להצלחת כל התורמים לעלון: דקל מלכה - להצלחה כללית / אורי ישראל - רפ"ש / סזון בת ימנה - רפ"ש / אהרון בן מסעודה - רפ"ש / דוריאן הודיה בת נעמי - לרפואה שלימה

מי הייתה אשתו של נח? מובא במדרש רבה (כג, ג) אמר רבי אבא בר כהנא נעמה אשתו של נח הייתה. ולמה קורין אותה נעמה? שהיו מעשיה נעימים.

אותה נעמה היא בתו של למך (מזרע קין) אשר נשא שתי נשים האחת עדה והשנית צילה. ומדוע נשא שתי נשים? אומר רש"י: את עדה הוא נשא לשם פריה ורביה ואת צילה הוא השקה כוס של עקרים כדי שתיעקר (ולא יוכחש יופיה) אבל לבסוף צילה ילדה את תובל קין ואת נעמה אחותו.

ומה קרה לבסוף? כל בניה של עדה מתו במבול יחד עם כל המין האנושי. ודווקא נעמה שנולדה לא לרצון אביה נישאה לנח והפכה לאימא של כל יושבי תבל.

ללמדנו כי 'רבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקום'. רמז לדבר 'נעמה' ראשי תיבות **נ**יהול **ע**ולם **מ**את **ה'**.

ובענין זה סיפור נפלא (מעובד ע"פ מכתב שפורסם ב'קובץ גיליונות' בעריכת הרב א' חפץ):

זכיתי שבני שיחי' לומד בהתמדה בישיבה נודעת בירושלים, בשל המצב הוא נכנס לקפסולה על מנת לחזור רק בסוף הזמן (כאשר יוצאים לחופשה).

היות ולא תהיה אפשרות לצאת מהישיבה, ציידנו אותו (אנו גרים בבני ברק) בכל הנדרש לו. והיות והוא אוהב מאוד גבינה צהובה, לפני שיצא לדרך קנה לעצמו חבילה כדי לקחת לישיבה.

עם הגיעו לירושלים הוא שם לב שאבדה לו החבילה בדרך, ומכיוון שקשה היה לו לוותר על הגבינה, הוא קנה חבילה אחרת של גבינה צהובה לפני שנכנס לישיבה.

כעבור כמה שעות הוא שם לב שהחבילה שוב אבדה... יש לציין שהוא בחור לא מפוזר כלל וכלל וכבר בפעם הראשונה שאבדה החבילה היה בזה משום חידוש.

ומה התברר? לפני שהוא יצא מביתו הכינה לו אמו שתחי' לחמניות 'מאפה בית' שירגיש טעם של בית. את הלחמניות היא אפתה עם בצל שנחתך בסכין בשרי.

מספרת האימא: לאחר בירור הלכתי נאמר לי שלכתחילה אין לאכול לחמניות אלו עם גבינה, כיון שקיבלו טעם ראשון של בשר (בדבר חריף אין היתר של נ"ט בר נ"ט). מיהרתי לידע אותו טלפונית שיזהר שלא לאכול את הלחמניות עם מוצרי חלב... ולהפתעתי הבן מספר לי את הסיפור עם האבדות של שתי חבילות הגבינה צהובה.

אמרתי לו: בני היקר, אכן נודע הדבר. הקב"ה לא מביא תקלה לצדיקי הקפסולות...

אחים יקרים! אני חושב שיש בסיפור זה כמה מסרים: **ראשית:** לייקר את מעלת הבחורים היקרים הספונים בקפסולות בישיבות, שזוכים לנסים גלויים.

שנית: על ידי הפרסום יזהרו בעניין חיתוך בצל בסכין בשרי שלא לאוכלו עם גבינה (ההלכות רבות ויש לשאול רב).

שלישית: מעל הכל למדנו כי **יש בורא לעולם** שהוא משיג על כל בריותיו בהשגחה פרטית מדויקת להפליא והוא שומר את המתהלכים לפניו בבחינת 'רגלי חסידיו ישמור'.

'רבות מחשבות בלב איש וצנת ה' היא תקומ'

שבת שלום ומבורך!

לעילוי נשמות: אבי מורי ממוס בן גזרה ז"ל ואמי מורתי גיטה בת מנטה ז"ל ר' ישראל יחיאלי בן יחיא ז"ל / יעקב בן רבקה ז"ל / מימון טפירו בן מוזל טוב ז"ל / רחל (רשל) בת נעמי ז"ל - יונה עזרא בן ציחלה ז"ל